

С Е Ф Е Д И Н

Есен. Магла. Доцна вечер.
Јабланица тоне в дим.
Низ клисура стрма тече-
кон морето брза Дрим.

Дрим низ остри карпи мине,
~~дест браној~~ татнеж див.
Вечерниот мрак го кине
далек блесок, далеку зрив.

Трпнат карпи, трпнат долој
од грохотен далеку ек.
Ви ветер в дрвје голо
над речниот бесен тек.

А низ магла, покрај градот,
кон граница јури ат...
На граница некој крадум
во гората бара пат.

Сам во нокта лута немо,-
ни со љубов, ни со бес,
лута крадум како демон
што ја продал својта чест.

Сефедине! Сефедине!
Послушни го овој рев!
Границата штом ја минеш
зар и ти ќе стореш грев?

Почуј нокта како писка
и ја кине грмеж јак.
Дал невина крв пак плиска,
дади некој падна пак?

Сефедине, што си бледен,
претчувствие зар те сви?
Ако идеш за крв кеден -
овој крај го знаеш ти!

Есен. Магла. Рана вечер.
Јабланица тоне вдим.
Низ клисура стриа тече -
кон морето брза Дрим.

Дрим низ карпи ранет мене,
деат браној татнеж див.
А ~~ночиот~~ ^{Велешниот} мрак го кине
далек блесок, далеж эрив.

Трпнат карпи, трпнат долој
од грохотен далеж кж ек.
Вије ветер в дрвје голо
над речниот бесен тек.

А низ магла, покрај градот,
кон граница јури ат...
На граница некој крадум
во корија бара пат.

Сефедине! Сефедине!
Послушни го овој рев.
Границата штом ја минеш
зар и ти ќе сториш грев?

Почуј нокта како писка
и ја кине татнеж јак.
Дал невина крв пак блиска,
дали некој падна пак?

Сефедине, што си бледен,
претчувствие зар те сви?
Ако ~~одиш~~ ^{одиш} за крв леден -
овој крај го знаеш ти!

^{Устојкој се,}
Прибери се, мирен биди,
ти си видел овде бој,
овде нема да те види
ниту еден часовој!

*Сен
Трпнат карпи ранет мене
деат браној татнеж див
А ноћиот мрак го кине
далек блесок, далеж эрив*

Успокој се, мирен биди,
ти си водел овде бој,
овде нема да те види
ниту еден часовој!

Партизани овде биле,
познат ти е секој кат,
си напаѓал в налет силен
на заробен Дебар-град.

Сефедине, што ли спремаш,
мј. ситеност
~~по кака така бледи и шав~~
Зарем вера веќе немаш,
~~зар~~ ќе тргнеш против нив?

.....
Од маглата чело дига
планинскиот буден цин.
Несетено ~~сам~~ ^{во Дебар} град стига,
тајно мине Сефедин.

II

Градот спие. Полноќ пуста.
Ниту жива дула вон.
Притиснада магла густа
како грозен тежок сон.

На крај градот - кука стара.
На огниште ~~и~~ пламен блед.
Чудни слики огнот шара
од волшебен некој свет.

~~Нелеа никој. Мртва вода.~~
~~Сам Митруша виваа доба~~
~~Во магла тоа свет сити...~~
~~најединица блед сити...~~

Под проворот како гробник
~~се~~ притаил Сефедин.

Сефедине, зар ќе згазиш
совест, срце, чест и ум?
На Митруша ~~е~~ ^и навис
а те плаши секој шум!

Со Митруша ти си летал
по тугински крвав траг,
зарем сакаш да се сретнеш
лице в лице како враг?

Еве рака пак му дава
и радосно клика тој:
"Сон е ова или јава
Сефедине, брате мој?"

Види ме... очу... става...
Исти ~~дешкочи~~... мета става...
како тогаш в тие дни.
Јас средбата ќе ја славам,
ќе ми бидеш гостин ти.

Да навдравам вечер сакам
за јунакот Сефедин,
за нашата светла мака
и за мојот...мојот син!"

Сефедин
Заиреласен овој гледа,
нема сила, ~~види~~ ни глас:
"Јас го убив твојто чедо
во доцниот ноќен час."

"Сефедине, ти си божан,
одмори се, легни, спи...
Беше борец, јунак волен,
~~на се~~ кренеш рака ти!"

"Не, јас кренав...против свои...
мртов ~~јани~~ твојот син,
и пред тебе крвник стои
а не јунак-Сефедин!"

В. Б. Миле
Рече Молкна... Нех е ладна,
Дрим ~~вие~~ ^{се мисли} в карпи збран.
Молкна часкум и нем падна
во матниот речен бран.

.....
Есен, Магла, Студот сече.
Јабланица тоне у дим.
Низ илисура стрма тече-
кон морето брза Дрим.

*В Сефедина мислува тоа...
и убива мислува тоа...
ајо загина во тој час!
Ис го убив... нема стас.*

Партизани овде биле,
познат ти е секој кат,
си напагал в налет силен
на заробен Дебар - град.

Сефедине, што ли спремаш,
па си ~~темен~~^{темн}, блед и сив?
Зарем вера веќе немаш,
зар ќе тргнеш против нив?

.....

Од маглата чело дига
планинскиот буден цин.
Несетено сам в град стига
Љумарачи Сефедин.

II

Гората сине. Толковј огува.
Нити у нива рече вон.
Притиснала млада огува
коко прозет адевока сон.

На свој гурат - кука свара.
На откиште - фламен дма.
Цудни шори откој мара
от волшветен нешто сват:

Сама митра в вода вода
кој еринеу иде сит...
Пог позорат коко тротник
се бричана Сеферин.

Сефедине, зор не згодни
сојесит, спре, мста и гон,
па митрума оти се реднеу
и не ~~мале~~ секој изне?

Со митрума оти си зуреа
то шугински првов арот,
зорем сокаш го се спешнеу
лице в лице коко врот?

Еј, побусво в вода светану
кото крвотик тарован, -
на гонича митрума сета
за барина екви гва!

Сефедине, иредно суди,
освешта се дор за мит!
Премеш!... Прогов миво се зуреа
то побуден ~~адевока~~ крива.